

Briselē, 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM,
ko izstrādā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 6. punktam,
par

**Padomes kopējo nostāju attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par
kopējo zivsaimniecības politiku pieņemšanu**

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM,

ko izstrādā atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 6. punktam,

par

**Padomes kopējo nostāju attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes regulas par
kopējo zivsaimniecības politiku pieņemšanu**

1. PRIEKŠVĒSTURE

Datums, kad priekšlikums nosūtīts Eiropas Parlamentam un Padomei 2011. gada 13. jūlijs
(dokuments COM(2011) 425 galīgā redakcija – 2011/0195 COD):

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinuma datums: 2012. gada 28. marts

Reģionu komitejas atzinuma datums: 2012. gada 4. maijs

Datums, kad Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā sniedzis savu nostāju: 2013. gada 6. februāris

Padomes nostājas pieņemšanas datums: 2013. gada 17. oktobris

2. KOMISIJAS PRIEKŠLIKUMA MĒRĶIS

Priekšlikumā jaunai regulai par kopējo zivsaimniecības politiku noteikts šāds vispārējais mērķis – nodrošināt tādas zvejas un akvakultūras darbības, kas rada ilgtermiņā noturīgus vides apstākļus un sekmē pārtikas pieejamību.

3. PIEZĪMES PAR PADOMES NOSTĀJU

3.1. Vispārīgas piezīmes par Padomes nostāju

Komisija piekrīt Padomes nostājai, jo kompromisa ceļā panāktā politiskā vienošanās starp Eiropas Parlamentu un Padomi paredz saglabāt visus svarīgākos Komisijas sākotnējā priekšlikumā iekļautos elementus. Turklāt nostājā ir ietverts: 1) juridisks pienākums ievērot termiņus, lai zivju krājumus pārvaldītu ilgtspējīgi; 2) juridisks pienākums ievērot termiņus, lai izskaustu zivju izmešanu; 3) reģionalizācijas sistēma, kas ļauj pieņemt lēmumus tādā līmenī, kas ir iespējami tuvāks ieinteresētajām personām. Tāpat Komisijai ir pieņemami citi grozījumi, tostarp attiecībā uz daudzgadu plāniem, noteikumiem par piekļuvi ūdeņiem, zivju krājumu atjaunošanas apgabalu izveidi, zvejas iespēju iedalīšanu, zvejas kapacitātes pārvaldību, datu vākšanu, ārējo dimensiju, kontroli un noteikumu izpildi, kā arī apspriešanos ar konsultatīvajām padomēm un to sastāvu.

3.2. Eiropas Parlamenta izdarītie grozījumi pirmajā lasījumā

Eiropas Parlaments veica vairāk nekā 230 grozījumu visā Komisijas priekšlikumā. Lielākā daļa šo grozījumu attiecās uz vairāk nekā vienu panta punktu.

Trīspusēju sanāksmju laikā visi Eiropas Parlamenta grozījumi tika izvērtēti un pārrunāti. Rezultātā neviens grozījums netika pilnībā iekļauts Padomes nostājā pirmajā lasījumā, izņemot šādus: grozījums Nr. 116 (dalībvalstu ārkārtas pasākumi), 118 (nevēlamas nozvejas nepieļaušana un tās samazināšana līdz minimumam), 137 (nododamu zvejas koncesiju sistēma), 243 (atbilstības komiteja), 196 (kontroles sistēmas īstenošanas izmaksu segšana) un 200 (jaunu konsultatīvo padomju izveide). Šie grozījumi nostājā tika iekļauti, tos nepielāgojot vai pielāgojot pavisam nedaudz.

Daudzi Eiropas Parlamenta grozījumi Padomes nostājā ir formulēti tā, lai (vismaz daļēji) tiktu saglabāta to pamatjēga. Jo īpaši tas attiecas uz 2. pantu (mērķi; grozījumi Nr. 60, 61 un 235), 3. pantu (labas pārvaldības principi; grozījumi Nr. 62 un 220), 6., 7. un 8. pantu (vispārēji noteikumi par saglabāšanas pasākumiem, pasākumu veidiem un zivju krājumu atjaunošanas apgabalu noteikšanu; grozījumi Nr. 101, 102 un 103), tehniskajiem pasākumiem (grozījumi Nr. 104 un 295), 9. un 10. pantu (daudzgadu plāni; grozījumi Nr. 105, 106, 107, 108 un 239), 11. pantu (saglabāšanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vides jomā; grozījumi Nr. 109, 111 un 258), 12. pantu (Komisijas ārkārtas pasākumi; grozījums Nr. 115), 15. pantu (izkraušanas pienākums; 119. grozījums), 16. un 17. pantu (zvejas iespējas; grozījumi Nr. 120, 227, 264, 293 un 301), 20. un 21. pantu (dalībvalstīm veicamie saglabāšanas pasākumi; grozījumi Nr. 131–136), 22.–24. pantu (flotes kapacitātes pārvaldība; grozījumi Nr. 138, 241, 139, 140 un 141), 25. pantu (zinātniskā bāze zvejniecības pārvaldībai un apspriešanās ar Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteju; grozījumi Nr. 142–160 un 285), 28.–32. pantu (ārpolitika; grozījumi Nr. 161–176 un 230), 34. pantu (akvakultūra; grozījumi Nr. 178–181 un 242), 35. pantu (tirgus kopīgā organizācija; grozījumi Nr. 183–188), 44. pantu (konsultatīvās padomes; grozījumi Nr. 201 un 202) un jauniem 49. un 50. pantu (novērtēšana un Komisijas gada ziņojumu iesniegšana; grozījumi Nr. 209 un 210).

Attiecībā uz 18. pantu (reģionalizācija; grozījumi Nr. 121–130) Padomes nostājā ir iekļauti tikai daži Parlamenta grozījumu elementi (Parlaments ir piekritis Padomes alternatīvajam modelim, kā izklāstīts Padomes dokumentā). Grozījumi 36. pantā (kontrolē un noteikumu izpilde; grozījumi Nr. 189–193, 195, 225 un 226) un 41. un 42. pantā (finansu instrumenti; grozījumi Nr. 197, 199 un 302) tikai daļēji saglabāti Padomes nostājā.

3.3. Jauni Padomes ieviestie noteikumi un Komisijas nostāja šajā sakarā

Padome nav ieviesusi jaunus noteikumus, kuri atšķirtos no tiem, ko jau ieviesis Eiropas Parlaments (zivju krājumu atjaunošanas apgabali, izvairīšanās no nevēlamas nozvejas, pārrēdzami kritēriji, kuri dalībvalstīm jāievēro, iedalot kvotas).

Tomēr Padome ir paplašinājusi reģionalizācijas tvērumu, tajā papildus daudzgadu plāniem un tehnisko pasākumu sistēmām iekļaujot ar vides prasībām saistītus pasākumus, izmetumu plānu pieņemšanu un citus saglabāšanas pasākumus. Komisijai ir pieņemams šis reģionalizācijas modelis un plašākais pārstrādātā reģionalizācijas modeļa tvērums.

Padome arī veica izmaiņas Komisijas priekšlikumā par zvejas kapacitātes pārvaldību. Lai gan Padome bija vienojusies ar Parlamentu par to, ka tiks atcelts pienākums dalībvalstīm ieviest nododamo zvejas koncesiju sistēmu, Padome atkārtoti ieviesa šo sistēmu, nosakot, ka tā ir izmantojama brīvprātīgi un ka dalībvalstis var izlemt, vai ieviest nododamo koncesiju sistēmu. Padome un Parlaments ir vienojušies par šo brīvprātīgo sistēmu, ko papildinās esošie flotes kapacitātes pasākumi un, ja tas ir vajadzīgs, jauns pienākums dalībvalstīm izstrādāt rīcības plānus, lai ar laiku panāktu līdzsvaru starp flotēm un to zvejas iespējām. Komisijai ir pieņemams šis kompromiss, ko tā uzskata par samērīgu, jo tas ir reāls veids, kā flotes kapacitāti pielāgot saskaņotajā dokumentā paredzētajiem finansējuma saņemšanas nosacījumiem.

3.4. Problēmas, kas radušās, pieņemot nostāju pirmajā lasījumā, un Komisijas nostāja šajā sakarā

Sarunu noslēguma posmā tika panākta vienošanās par Komisijas pilnvarošanu, paredzot deleģēto un īstenošanas aktu pieņemšanu. Komisijai šī vienošanās ir pieņemama. Deleģēto/īstenošanas tiesību aktu pieņemšanas kārtība un to izpilde reģionalizācijas kontekstā atbilst institucionālajām prasībām un veicinās efektīvākas politikas veidošanu.

Tomēr attiecībā uz konkrētiem reģionalizācijas modeļa institucionālajiem noteikumiem (18. pants) un Komisijas pilnvaru ierobežojumiem saskaņā ar komiteju procedūru attiecībā uz 22. pantu (iekļaušanas/izslēgšanas režīma īstenošanas kārtība), Komisija uzskata, ka tai ir nepieciešams precīzāk formulēt savu nostāju.

Tāpat Komisija uzskata, ka tai ir nepieciešams formulēt nostāju attiecībā uz noteikumiem VI daļā (ārējā politika) un jo īpaši 28. panta 3. punktā.

4. SECINĀJUMS

Komisija var piekrist Padomes nostājai, kuru tā pieņēma pēc sarunām ar Eiropas Parlamentu. Tomēr Komisija uzskata, ka tai ir nepieciešams izdarīt paziņojumus attiecībā uz 18. panta 1., 3., 7. un 8. punktu, VI daļu (jo īpaši 28. panta 3. punktu) un 47. panta 2. punkta otro daļu (saistībā ar 22. pantu), kā aprakstīts turpmāk.

Par 18. pantu

(Par 1. un 3. punktu.) Komisija uzsver, ka pilnvarojums Komisijai ar īstenošanas vai deleģētiem aktiem pieņemt pasākumus, kas izklāstīti dalībvalstu kopīgajos ieteikumos, nevar ietekmēt Komisijas brīvu izvēli pieņemt šādus tiesību aktus.

(Par 7. punktu.) Dalībvalstu, kurām ir tiešas pārvaldības intereses, spēja izstrādāt kopīgus vienotus ieteikumus nevar ietekmēt Komisijas ekskluzīvās iniciatīvas tiesības iesniegt priekšlikumus kopējās zivsaimniecības politikas jomā.

(Par 8. punktu.) Nemot vērā LESD 2. panta 1. punktu, 8. punktu nevar interpretēt tā, ka tad, ja nav izstrādāti turpmāki Savienības tiesību akti, dalībvalstīm automātiski piešķir pilnvarojumu pieņemt saistošus tiesību aktus Savienības ekskluzīvās kompetences jomā. Ja Komisija uzskata, ka šādi akti nav savietojami ar kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem, dalībvalstīm būtu jārīkojas saskaņā ar lojālas sadarbības principu, lai novērstu jebkādu neatbilstību Savienības tiesību aktiem.

Par VI daļu un jo īpaši 28. panta 3. punktu

VI daļas noteikumi par ārējo politiku nevar ietekmēt Padomes lēmumu spēkā esību vai Komisijai saskaņā ar LESD 218. pantu sniegto Padomes sarunu norāžu, ne arī to nolīgumu spēkā esību, kuri saskaņā ar LESD 218. pantu noslēgti ar trešām valstīm vai organizācijām.

Par 47. panta 2. punkta otro daļu

Komisija uzsver, ka sistemātiski izmantot Regulas (ES) Nr. 182/2011 (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.) 5. panta 4. punkta otrās daļas b) punktu ir pretrunā minētās regulas burtam un garam. Šī norma jāizmanto tikai tad, ja ir īpaša vajadzība atkāpties no pamatprincipa, saskaņā ar kuru, ja atzinums nav sniegts, Komisija drīkst pieņemt īstenošanas akta projektu. Otrās daļas b) punktu, kas ir 5. panta 4. punktā paredzētā vispārējā noteikuma izņēmums, nedrīkst uzskatīt par tādu, par kura izmantošanu likumdevējs "var izšķirties pēc saviem ieskatiem"; tas jāinterpretē ar ierobežojumiem, un tātad tā izmantošana jāpamato.